

Mange likheter mellom Brasil og Norge

– Når en reiser bort får en et nytt syn på hvem en selv er, sier Sissi, en av deltakerne i en sju personers delegasjon fra Brasil som nylig besøkte Norge. Det er langt mellom Brasil og Norge. Likevel oppleves det nært når en møtes.

Av: Leif Sigmund Hope

De sju, to diakonisser, to diakoner og to prestere kom til Norge som gjenvissitt for et besøk en gruppe diakoner fra Oslo-området har vært på studietur i Brasil. Delegationen fra Brasil var fra Den Evangelisk Lutherske Kirke (IECLB). De hadde da vært en uke i Stockholm der de møtte svenske diakoner.

En diakon og de to prestene, arbeider nå med doktorgrader i diakoni, innenfor faget praktisk teologi. Emnene er «Diakoni og gudstjenesteliv», «Diakoni og kvinnespørsmål (feminisme)» og «Bordfelleskap – relatert til Jesus og disiplene».

DNDF møtte gruppen 8. mai og Sissi, en av diakonene, en dag før avreise.

– Vi er overrasket over at det arbeides med så vidt mange av de samme spørsmål og problemstillinger i Norge og Sverige som det vi gjør i Brasil. Det er også mange ulikheter, men det klareste fellestrekk er den kritiske diakoni, den som tør å stille spørsmål, som tør å utfordre, som tør å intervensere.

– Fortell litt om hva dere opplevde i Norge.

– Det er helt uvanlig for oss å se fedre og menn som er sammen med barn. En barnehage på tur hvor det blant voksenledsagerne var tre menn var noe som aldri vil oppleves i Brasil.

Symbolrikdommen i kirken med bilder, prosesjon og bruk av lysglobe. Og - ikke minst den flotte orgelmusikken. Vi skulle gjerne berike vår gudstjeneste på samme måten. Den store festdagen 17. mai var en stor opplevelse, å få se nasjonaldagsfeiringen, gleden over et fritt land og det å hylle en konge.

– Andre opplevelser/intrykk?

– Besøket til ressurscenteret mot vold var interessant og ga inntrykk av en kirke som våger å møte kompliserte utfordringer. Den norske velferdsstaten, her hvor alt er ordnet med at det offentlige tar ansvar for alt. I Brasil påhviler dette familien, noe som fort kan bli et stort åk når sykdom inntreffer.

Å kunne gå fritt på gaten, i biblioteket, ja, overalt er også uvanlig for oss. Dessuten legger vi merke til den grunnleggende tilliten til borgerne ved at det er få kontrollører å se, liten eller ingen kontroll på trikken.

– Men?

Sissi, den entusiastiske diakonissen fra Brasil som nylig besøkte Norge, her sammen med generalsekretær Leif Sigmund Hope.

– Jo da, vi har også oppdaget andre sider ved Norge. For eksempel at alt er dyrt. En kulepenn som i Brasil ville koste 50 år, koster gjerne 15 kroner her i Norge. Det er dyrt å være på besøk her, det er dyrt å være turist. Kan det være en måte å ekskludere utlendinger på, med det høye prisnivået?

De sju drar hjem til Brasil med mange inntrykk. Vi som fikk møte dem sitter beriket tilbake. Felles er opplevelsen av å være grener på samme tre, og at det er mange fellespunkter.

Diakoni i den Lutherske Kirke i Brasil

Diakonien i IECLB er under stadig utvikling. Har etter hvert en sterk forankring i utdanningssystemet og i kirkenes ordninger og liv. Diakonien plass er langt mer tydelig og sentral enn i Norge. I de senere år har kirken blitt stadig tydeligere i å anerkjenne diakonien i sine offisielle organer. I Brasil kan en ikke tenke diakoni uten at det er knyttet til kirken. Ingen kan være diakon uten å være vigslat. Prest og diakon utdannes på samme sted og mye utdanning er felles. For eksempel har alle kirkehistorie sammen, en kirkehistorie som nå også har diakonihistorie inkludert. Fellesutdanningen som nå gjennomføres, gjør at det skapes nærhet og forståelse mellom diakon og prest. Slik sett er det tilstede et generasjonsskille mellom de som er utdannet etter «gammelt opplegg» og de som utdannes nå. Nå utdannes en ny generasjon av bevisste diakoner som preger både utdanning og kirke. Det er en link mellom Den norske kirke (DNK) og IECLB i og med at DNK bidrar til finansieringen av et professorat i diakoni ved utdanningsinstitusjonen i Brasil.